

затмѣние; нѣ не може да ся опредѣли дали то ще ся види отъ даденото място на земѣтъ или не.

96. ЧИСЛОТО НА ЗАТМѢНИЯТА. Въ периодъ отъ 18 год. и 11 дни случать ся срѣдне число до 70 затмѣния — 29 лунны и 41 сѣлнечны. И тѣй, сѣлнчовытѣ затмѣния ся случать изобщо по често отъ луннытѣ, нѣ въ сяко *дадено място на земѣтъ* пѣрвытѣ бываѣтъ много по малко; то зависи отъ туй, че луннытѣ затмѣния, какъто вече хортувахме, виждатъ ся отъ сичкытѣ точки на онаѣ половина земна, която е обърната къмъ лунѣтъ, а сѣлнчовытѣ ся виждатъ само за малкѣ една нвицѣ отъ земѣтъ повърхность. Сяка година ся случать не повече отъ 6 и не по макко отъ 2 затмѣния. Въ някое дадено място на земѣтъ ся случать срѣдне число по едно сѣлнечно затмѣние въ сѣкы двѣ години; а пѣлно сѣлнечно затмѣние ся случва единъ пѣтъ въ 200 години. Числото на сичкытѣ пѣлны сѣлнечны затмѣния въ сегашното столѣтие = 12; нѣ по голямѣтъ имъ часть ся не виждатъ по нашытѣ стѣрны.

ХІІ.

П л а н е т ы .

97. ГОРНЫ И ДОЛНЫ ПЛАНЕТЫ. *Планеты* или *блудящы звѣзды* старытѣ наричали такыва звѣзды, които, какъто сѣлнцето и луната, измѣнявать положението си върху небесный сводъ между другытѣ (неподвижны) звѣзды. Внимателното наблюдавание на тыя свѣтила показва, че тѣ ся мърдатъ по някога въ сѣщѣтъ стѣрнѣ, въ която ся мърдатъ сѣлнцето и луната, сир. отъ *W* на *O*, а по някога въ сѣрѣщѣположнѣтъ; въ промеждиятъ между едного и другого мърданіе планетата като че ся спира за няколко време. Мърданіето на планетѣтъ по посокъ на видимото годишно мърданіе на сѣлнцето ся нарича *право мърданіе*, а по посокъ на сѣрѣщѣположното — *възвратно*. При мърданіето ся върхъ небесный сводъ, планетытѣ оставятъ постоянно близо при еклиптикѣтъ; нѣ положението имъ относительно